

I uczynili obraz bestii

„Zatem widziałem drugą bestię występującą z ziemi, a miała dwa rogi podobne Barankowym; ale mówiła jako smok, a wszystkiej mocy pierwszej onej bestii dokazuje przed twarzą jej, i czyni, że ziemia i mieszkający na niej kłaniają się bestii pierwszej, której śmiertelna rana była uzdrowiona; a czyni cuda wielkie, tak, iż i ogień zstępuje przed oczyma ludzi na ziemię; i zwodzi mieszkających na ziemi przez one cuda, które jej dano czynić przed bestią, mówiąc obywatelom ziemi, aby uczynili obraz onej bestii, która miała ranę od miecza, ale zasię ożyła. I dano jej, aby mogła dać ducha onemu obrazowi bestii, żeby też mówił obraz tej bestii, i to sprawił, aby ci, którzyby się nie kłaniali obrazowi onej bestii, byli pobici” – Obj. 13:11-15 (BG).

Zanim wyjaśnimy znaczenie obrazu bestii, przyjrzymy się pokrótce samej bestii, która ginąc, spowodowała zaistnienie czegoś podobnego do siebie, lecz bardziej nowoczesnego. Jej powstanie i działanie jest również wyraźnie określone w prorocत्वach Pisma Świętego. Zacytujemy prorocत्व Daniela:

„Potemem widział w widzeniach nocnych, a oto bestia czwarta straszna i sroga, i bardzo mocna, mająca zęby żelazne wielkie, która pożerała i kruszyła (. . .); a ta była różna od wszystkich bestii, które były przed nią, i miała dziesięć rogów. (. . .) a oto róg pośledni mały wyrastał między niemi (. . .); oto w onym rogu były oczy podobne człowieczym, i usta mówiące rzeczy wielkie” – Dan. 7:7-8 (BGd).

Dokładniej określił ten akt historyczny św. Jan w swej wizji z Objawienia 13:1, co stanowi uzupełnienie widzenia proroka Daniela.

Żelazne panowanie pogańskiego Rzymu było najtrwałszym spośród czterech rządów uniwersalnych potęg starożytnego świata. Rzym istniał już w czasach Babilonu, stopniowo rósł w potęgę w okresie medoperskim i greckim, zaś po pokoju macedońskim w roku 197 przed Chrystusem wchłonął całkowicie imperium greckie. W czasach Augusta Cezara imperium rzymskie osiągnęło zenit swej potęgi, lecz pod koniec IV wieku po Chrystusie podbite narody zaczęły się buntować, dążąc do wolności i samodzielności.

Owe dziesięć rogów bestii wyobraża dziesięć części, na które ostatecznie rozpadło się cesarstwo rzymskie.

Mały róg, jaki wyrósł na rzymskiej bestii i przywłaszczył sobie jej władzę, przedstawia papieństwo – Kościół Rzymsko – Katolicki. W 800 roku władza ta osiągnęła swoje apogeum. Formowało się wówczas „Święte Państwo Rzymskie”, kiedy to papież ukoronował cesarza Karola Wielkiego, a sam został uznany jako „Król królów i Pan panów”. Prorok Daniel mówi, że „Róg ten walczył ze świętymi i przemagał ich” – to dzieje Świętej Inkwizycji i mroków średniowiecza, tysiąclecie panowania papieństwa, to tysiąclecie krwawego terroru i ciemnoty w krajach Europy. Wielki uczone i reformator tamtych czasów – Serwet, znalazł się w asyście cesarza Karola Wielkiego, z którym udał się na koronację do Rzymu. Serwet powiedział potem: „Na własne oczy widziałem papieża niesionego w pochodzie na karkach książąt całujących jego stopy. (. . .) O bestio, nad bestiami, najniegodziwsza z nierządnic”.

W jaki sposób doszło do tego, że z kościoła pierwotnego – wolnego od wszelkich błędów i łączności ze światem wyłonił się wielki system, będący zupełnym zaprzeczeniem ideałów Chrystusa – pokory, prawdy i cierpienia? Znaczenie, jakie miała stolica Cesarstwa Rzymskiego w świecie, stało się dla ambitnych naczelników Kościoła Rzymskiego, podbudową i rękojmią wszystkich zaszczytów. Jeżeli Rzym był królową wszystkich miast na ziemi, dla czegożby biskup Rzymu nie miał być królem wszystkich biskupów, a kościół rzymski – matką wszystkich kościołów? Tak tedy Rzym pogański, chyląc się ku upadkowi, powierzył wszystkie tytuły i dziedzictwa biskupowi rzymskiemu! „Na tej ziemi zajmuję miejsce Boga Wszechmogącego” – powiedział papież Leon XIII w Encyklice z dnia 20 czerwca 1849 roku. Ta bestia stała się w historii „wszetecznica” – kochanką królów i władców tej ziemi, pomagając im panować nad narodami.

Jak uczy nas historia i o czym przepowiadali prorocy „śmiertelną ranę tej bestii” zadała reformacja. Widział to wyraźnie święty Jan i opisał w Objawieniu 17:1-5. Ostatecznie, śmiertelna rana zadana tej bestii przez reformację, oraz przez rewolucję wolności i prawdy, została uleczona i bestia wyszła z przepaści (Obj. 17:8). Jak to się stało? Po zakończeniu biblijnej paraleli określonej przez Chrystusa jako „czasy pogan” – czyli po roku 1914, to jest, po zakończeniu działań I Wojny Światowej, w Europie wyłoniły się warunki, w których walka między władzami społeczno – politycznymi a hierarchią kościelną przechyliła szalę na stronę tej drugiej. Władze polityczne utraciły uznanie mas ludu, a kościół utracił władzę, lecz posiadał masy ludowe. Kryzys gospodarczy okazał się również wielkim sojusznikiem kleru w jego walce o wpływ na władze

społeczno – polityczne. Symbole 17 rozdziału Objawienia charakteryzują współpracę kleru i władz politycznych. Święty Jan przedstawia ją jako „*bestię czasów ostatecznych*”, zaś w innej wizji jako „*niewiastę siedzącą na szkarłatno-czerwonej bestii*”. Może to być obrazem tego, że obóz socjalistyczny stał się głównym terenem działania, głównym partnerem kościoła w podejmowanych obecnie przez kler próbach odzyskania utraconego prestiżu w inspirowaniu wysokiej polityki. Być może taka polityka Watykanu zrodziła potrzebę wybrania na papieża Polaka.

Zreasumujmy wizję 13 rozdziału Księgi Objawienia. Bestia występująca z morza, mająca 10 rogów i siedem głów, reprezentuje kościół rzymsko-katolicki, który otrzymał władzę od „*ginącego smoka*”, czyli od imperium rzymskiego. Władzę tę kościół rzymsko-katolicki otrzymał na mocy tzw. Kodeksu Cezarza Justyniana I w roku 539. Wówczas to cesarz Justynian uznał supremację papieską, zwyciężając Ostrogotów panujących w Rzymie. Dziesięć rogów przedstawia dziesięć państw, które powstały po upadku imperium rzymskiego i uznały autorytet papieża. Wyjaśnia to również tekst z Księgi Objawienia: „*A dziesięć rogów, któreś widział, jest dziesięć królów*”, którzy wezmą moc równocześnie z bestią „*na jedną godzinę*” – Obj. 17:12.

„*Siedem głów*” przedstawia siedem form rządów, jakie występowały w imperium rzymskim. Papieżstwo stało się szóstą formą rządów, której kres położył wielki cesarz Francji – Napoleon. W roku 1798 francuski generał Berthier wkroczył do Rzymu i zorganizował tam rzeczpospolitą, a papieża Piusa VI zabrał do Francji jako więźnia. Pius VI zmarł w więzieniu w 1799 roku, wypełniając tym samym proroctwo Daniela:

„*(. . .) po zamierzonym czasie i po zamierzonych czasach i po połowie czasu, i gdy do szczytu rozproszy siłę ręki ludu świętego, tedy się to wszystko wypełni*” – Dan. 12:7.

Historia potwierdza wypełnienie się tego proroctwa: – 539 r. + 1260 = 1799 r.

Następnie święty Jan zobaczył drugą bestię występującą z ziemi, czyli spośród zorganizowanych społeczeństw, mającą dwa rogi podobne Barankowym. Obecna bestia z dwoma rogami to kościoły protestanckie wraz z kościołem wschodnim (prawosławie) o obrządku bizantyjskim. Ta bestia stara się mieć wygląd Baranka, ale mówi jak smok. To ona właśnie „*mówi obywatelom ziemi, aby uczynili obraz onej bestii, która miała ranę od miecza, ale zasię ożyła*”. Wierny sługa powiedział: „*Zanim przyjdzie ostateczny konflikt, który zniszczy i który spowoduje upadek starego świata, wpierw ma nastąpić zjednoczenie religijno-polityczne, jako ostatni ratunek ginącego świata. Właściwym „o-*

brazem bestii” będzie coś w rodzaju bestii rzymskiej. Będzie to, zapewne, władza religijna złączona z władzą polityczną. Ta bestia sprawi, że ci, którzy nie będą się kłaniać „*obrazowi onej bestii, będą pobici*” – Straż 1934/9 (Reprint). Można uznać, iż będzie nią współczesna ekumenia władców religijnych i politycznych, która stanowi jeden z autentycznych znaków Dnia Pańskiego, czyli czasów ostatecznych dzieła „*żniwa*” wieku ewangelicznego.

Święty Jan pisał również o trzech nieczystych duchach. Duchy wychodzące z ust smoka, to władze polityczno-społeczne, te z ust bestii to Rzym – papieżstwo, a te, które wychodziły z ust fałszywego proroka, to związek kościołów protestanckich wraz z prawosławiem. Te trzy nieczyste duchy:

„*zgromadzą okrąg świata na wojnę onego wielkiego dnia Boga Wszechmogącego, na miejsce, które zowią Armageddon*” – Obj. 16:3.

Gdy upokorzeni polityczni przywódcy uznają pomysł zbliżenia z kościołem za chybiony, gdy społeczeństwo zobaczy dwulicowość kościoła i zdradę swych materialnych interesów, nastąpi ogólne niezadowolenie, które doprowadzi do anarchii i zniszczenia koalicji bestii i smoka!

O świecie „Nowego Dnia Pańskiego” rewolucyjny ruch wstrząśnie współczesnym światem. Systemy generalsko-kardynalskie okażą się bezradne wobec niszczycielskiej siły utrapionych Filistyńczyków. Oszukiwany i okłamany lud pracy w desperackim akcie pomsty poruszy filarami świata, wywołując anarchię, z racji której legną w gruzach wszystkie systemy starego porządku rzeczy – przemijającego świata!

Powróćmy teraz do samego obrazu bestii.

Prorok Daniel i Księga Objawienia opisują symboliczną bestię, a jej obrazu musimy poszukiwać w odpowiednim tworze religijno-politycznym złożonym z organizacji, jakie powstały po reformacji. Okres przygotowania do paruzji Chrystusa był śmiertelnym ciosem dla bestii. Chrześcijaństwo w okresie reformacji zostało rozbite na wiele grup i kościołów różniących się pod względem doktrynalnym i organizacyjnym. Zrodziła się więc potrzeba zjednoczenia rozbitego ruchu w celu ratowania ginącej siły i prestiżu nominalnego chrześcijaństwa. Ten Zjednoczony Ruch Ekumeniczny Pismo Święte określa jako „*obraz bestii*”, jako ostatni akt ginącego symbolicznego Babilonu. W języku teologicznym, twór ten zwie się „Światową Radą Kościołów”.

Powstała ona w 1948 roku, podczas pierwszego zgromadzenia w Amsterdamie. Głównym teologiem, organizatorem, a zarazem sekretarzem tej Rady był dr Visert

Hooff, jej zaś siedzibą była Genewa. Drugie ogólne zebranie ŚRK odbyło się w Evanston k/Chicago w 1954 roku. Kościoły zaproponowały, iż trzeba się strzec metody apologetycznej, trzeba uznać Chrystusa jako Głowę. „A więc celem ekumenii jest przygotowanie zniknięcia podziałów i odnalezienie wspólnego języka z kościołem-matką”. Dogmat o wcieleniu uznano za jeden z podstawowych warunków ekumenizmu. W Evanston uczestniczyło już 1298 członków ze 179 kościołów.

Kolejne zgromadzenie ŚRK odbyło się w roku 1968 w Upsali. Zasadniczym novum tego zgromadzenia była oficjalna obecność przedstawicieli kościoła rzymsko-katolickiego i prawosławnego. Obrady trwały ponad dwa tygodnie. Ostatnie zgromadzenie ŚRK rozpoczęło się dnia 24 lipca 1983 roku w Vancouver, w Kanadzie. Uczestniczyło w nim 4500 delegatów oraz 32 delegatów kościoła rzymsko-katolickiego.

Prezydent ŚRK, dr Visert Hooff powiedział: „ŚRK jest społecznością kościołów, które wyznają, iż Pan Jezus Chrystus jest Bogiem i Zbawicielem” (pkt. 1 Konstytucji ŚRK ustalonej w Vancouver w 1983 roku). Z okazji wizyty papieża Jana Pawła II w Centrum Ekumenicznym w Genewie, dnia 12 czerwca 1984 roku podpisano wspólne oświadczenie ŚRK i Watykanu. Dokument ten stwierdza w paragrafie drugim: „Wyraźny znak wspólnoty między kościołami Światowej Rady Kościołów a Kościołem Rzymsko-Katolickim”. Dokument ten podpisali – ze strony kościoła rzymsko-katolickiego kard. J. Willebrands, a ze strony ŚRK dr F. Potter.

Historia bestii i jej obrazu mieści się w prorocztwie św. apostoła Pawła, zapisanym w Liście do Tesaloniczan:

„Albowiem się już sprawuje tajemnica nieprawości (. . .), a tedy objawiony będzie on niebożnik, którego Pan zabije duchem ust swoich i zniesie objawieniem przyjścia swego. (. . .), aby byli osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, ale sobie upodobali niesprawiedliwość” – 2 Tes. 2:7-12.

Zdefiniujmy jeszcze raz to, co Słowo Boże nazywa „obrazem bestii”. Jest to oficjalny ruch ekumeniczny scentralizowany w Światowej Radzie Kościołów, mający swą siedzibę w Genewie. Ruch ten obejmuje obecnie około 450-milionową rzeszę chrześcijan protestanckich z 300 kościołów, ze wszystkich kontynentów świata.

Polska Rada Ekumeniczna powstała w 1945 roku. W Polsce istnieje 25 chrześcijańskich związków ekumenicznych, z których do PRE należy 8 kościołów: Ewangelicko-Augsburski, Metodystyczny, Ewangelicko-Reformowany, Zjednoczony Kościół Ewangelicki, Polsko-Katolicki, Mariawitów, Baptystów i Prawosławny.

Paragraf piąty Statutu PRE reguluje kwestię członkostwa: po pierwsze, do PRE może należeć kościół, który uznaje Boga w trzech osobach (tzn. „Trójcę”), po drugie celem PRE jest połączenie ŚRK z Kościołem Rzymsko-Katolickim w służbie jednego ruchu ekumenicznego.

Wspólna grupa robocza Kościoła Rzymsko-Katolickiego i ŚRK, zwana powszechnie grupą „Watykan – Genewa”, przedstawiła czwarte, oficjalne sprawozdanie ze swej pracy: „Kościół Rzymsko-Katolicki i kościoły ŚRK stwierdzają zgodnie, że są powołane do wzywania kościołów do realizacji widzialnej jedności w jednej wierze i w jednej wspólnocie eucharystycznej, manifestującej się we wspólnym nabożeństwie (. . .) oraz zdążając do uznania papieża jako wspólnej głowy Kościoła”.

Stwierdzamy definitywnie, że dzisiejszy protestantyzm przestał już być protestantyzmem. Protestanci, którzy niedawno jeszcze uczyli, że papieństwo jest antychrystem, dziś widzą konieczną potrzebę utworzenia wspólnego związku z władzami politycznymi i uznania papieża za głowę.

Epilog tego zagadnienia stanowi ostatni akt historii prawdziwego Kościoła na ziemi. Tak uczy Pismo Święte: *„I dano jej, aby mogła dać ducha onemu obrazowi bestii, (. . .) i to sprawił, aby ci, którzyby się nie kłaniali obrazowi onej bestii, byli pobici. A czyni, aby wszyscy (. . .), wzięli piętna na prawą rękę swoją, albo na czoła swe, ażeby żaden nie mógł kupować i sprzedawać, tylko ten, który ma piętno albo imię bestii, albo liczbę imienia jej” – Obj. 13:15-17.* Kto nie uzna tej koalicji, nie będzie mógł działać. Mówiąc symbolicznym językiem Biblii, biorąc niektóre aspekty zrozumienia obrazu bestii, można je zamknąć w następującej definicji: Współczesna Herodiada i jej córka odbywają symboliczny taniec przed Herodem, którego ceną jest głowa Jana Chrzciciela, bo to był człowiek, który odważył się powiedzieć prawdę władcom Jerozolimy!

Znajdujemy jeszcze jeden podobny obraz w historii Starego Testamentu, kiedy to władca Babilonii – Nabuchodonozor wystawił złoty obraz, z poleceniem, aby wszyscy złożyli jemu pokłon: *„A ktoby nie upadł i nie pokłonił się, teje godziny wrzucony będzie w pośród pieca ogniem palącego” – Dan 3:6.* Prawdziwym epilogiem apokaliptycznej historii będzie moment, w którym smok, bestia i obraz bestii sprzymierzą się w walce przeciwko paruzji Chrystusa. *„Ale wezmą moc, jako królowie, na jedną godzinę (. . .). Ci z Barankiem walczycy będą, i Baranek ich zwycięży, bo jest Panem panów, i Królem królów, i którzy są z nim, powołani i wybrani i wierni” – Obj. 17:12-14.*

Pastor Russell tłumaczył, że nie będzie to dziełem jednej chwili, lecz procesem: „Podział ludzkości przyjdzie najpierw, potem prześladowanie Kościoła z rąk bestii,

później nastąpi upadek Babilonu, a następnie pożar Armageddonu ogarnie cały świat” – Książka Pytań str. 616.

Czy dotychczas powiedzieliśmy coś nowego? Nie!

„Czemuż się dziwujesz? Ja tobie powiem tajemnicę tej niewiasty, i bestii, która ją nosi, która ma siedem głów i dziesięć rogów” – Obj. 17:7.

Na bestii siedziała niewiasta „przyobleczona w purpurę i w szarłat (. . .), mając kubek złoty w ręce swej, pełen obrzydliwości i nieczystości wszeteczeństwa swego”. Anioł wyjaśnił świętemu Janowi kto to był:

„Babilon wielki, matka wszeteczeństw i obrzydliwości ziemi” – Obj. 17:4-5.

Siedem gór, na których ta niewiasta siedzi, to pospolita nazwa Rzymu, w starożytności zwanego „miastem siedmiu pagórków”. Monety i medale wybijane w tamtym czasie przedstawiały Rzym jako niewiastę siedzącą na siedmiu górach (Obj. 17:9; Obj. 13:1).

„A dziesięć rogów, któreś widział, jest dziesięć królów (. . .)” – Obj. 17:12; 13:1

I w obecnym podziale instytucji świata wyobraża wszystkich stojących na czele rządów. Na arenę polityczną wchodzi obecnie Zjednoczona Europa, której włączenie w struktury gospodarcze Zachodu ma zapewnić „Pokój i Bezpieczeństwo”. Władze religijne i polityczne jednoczą swe siły do walki z Barankiem, ale Baranek ich zwycięży,

„Bo gdy mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo! tedy na nich nagłe zginienie przyjdzie (. . .)” – 1

Tes. 5:3.

„Ale pojmana jest bestia, a z nią fałszywy on prorok, który czynił cuda przed nią, którymi zwodził tych, którzy przyjęli piątno bestii i którzy się kłaniali obrazowi jej. Ci obaj wrzuceni są żywo do jeziora ognistego (. . .), a drudzy pobici są mieczem tego, który siedział na (białym) koniu” – Obj. 19:20-21. „Wierzmy, że niedługo przyjdzie czas, kiedy nam powiedzą – Jesteście anarchistami, występujecie przeciwko rządowi i kościołowi. Oskarżyciele ci będą mieć za sobą władzę i uchwałę prawa, w celu zniszczenia głoszących prawdę i prawa wolności (. . .), „aby byli pobici ci, którzy się nie będą kłaniać obrazowi onej bestii i nie przyjmą jej piątna ani na czoło, ani na rękę” – Książka Pytań, str. 51.

Kończąc nasze apokaliptyczne rozważania, trzeba przypomnieć, że niektóre z tych elementów należy wciąż pilnie obserwować na tle wypełniających się proroctw – eschatologii czasów Żniwa Wieku Ewangelii, aby powiązać je w logiczną całość. Nie uważamy, aby podane tu wyjaśnienia miały stanowić dogmatyczne „Tak i Amen”! Jednak myśliciele i nawet poeci już pisali o takim epilogu – między innymi polski poeta Juliusz Słowacki:

*„Od czasu ekumenii, gwałtu i soborów
Niewolę uczynił duchowi w tej przerwie.
Sobory były ze słońc i kolorów
Tam, gdzie najczęściej przy męczeńskim ścierwie,
Pod szubienicą z kruków i upiorów
Była girlanda (. . .) Teraz wiatr się zerwie,
Który kolumny kościołów okręci,
Te wszystkie, których nie podparli święci!
Te kajdany ciemności szatańskiego tronu
Zamieni w prochy – w tym mur Babilonu!
Tych zaś, co nie oddali obrazowi pokłonu,
Przemieni w aniołów u Bożego tronu!”*

Kaleta Stanisław
R-
„Straż”